

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sermones prestantissimi viri Roberti de Latio: ordinis
Minoru[m] sacre theologie professoris: pontificis
Aquinatis**

Caracciolo, Roberto

Lugd., Anno d[omi]ni. M.ccccxiiij. vi. no. Maij.

Sabbato sancto: de morte d[omi]ni nostri Iesu [christ]i. Sermo. lxx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70607)

Sabbato sancto pasche.

gdalena: fleuit iohannes: fleuit petrus:
fleuere discipuli ceteri: fleuit sol dū ob-
scuratus est: fleuit terra dū cōtremit:
fleuit rēpli velū dū scissum est: fleuerunt
saxa dū sunt scissa: fleuerūt sepulera dū
sunt aperta. Plange ergo ⁊ tu o popu-
le christiane: ⁊ dū passionē xpī cōmemo-
ras: age ei quas potes toris virib⁹ gra-
tias: vt sic ipse participes nos efficiat
meritis scitissime passionis sue: qui cū
patre ⁊ spiritus sancto viuūt ⁊ regnat de⁹
per immortalia seculorū secula. Amen.
¶ Sabbato sancto de sepultura corpo-
ris xpī ⁊ ei⁹ morte: quā semp animo re-
uoluere debemus. Sermo. lxx.

Quoniam enim ma-
gnus dies ille sabbati.
Scribuntur hec vba Jo-
hānis. xii. Deuotissimus
hic dies sabbati pia de-
uotione a nobis est recolendus in quo
dñi nostri iesu xpī mors occurrit nō im-
merito contemplāda. Diximus nāq; in
precedēti sermone quātis dolorib⁹ agi-
tatus xps crucem pro nobis cōscendit:
ibiq; tradidit spiritū. Nūc vō ad decla-
rāda sue mortis mysteria dirigēdus est
stilus. Neq; enim quicq; aut deuotius
aut conueniētius meditari hodie fide-
les possent. Propterea magnus dñi dies
ille sabbati: nō solū s̄m literalē intel-
lectum iudeorū: verū etiā s̄m mysticū spiri-
tuālēq; intellectū. Magnificauit enim
illū xps benedictus per mortē et sepul-
turā suam: de qua loqui volēribus tria
mysteria se ingerūt declarāda.

Primū est ex parte carnis.

Secundū ex parte anime.

Tertiū ex parte sepulture.

¶ An caro xpī fuerit mortua: et an fue-
rit a diuinitate separata: et vtrum per
mortē carnis sit mors attribuenda per-
sone verbi. Capm. i.

Quoniam mysteriū declarandū
de morte xpī est ex parte car-
nis. Circa quā tripliciter du-
bitare cōtingit.

Primo circa mortificationē.

Secūdo circa separationē.

Tertio circa attributionē.

¶ Primo contingit dubitare circa mor-
tificationē. Vtrū scz per separationem
aie a corpore xpī caro eius fuit mortua.
Et q̄ sic prz: qz in simbolo dicit de xpo
q̄ mortuus est ⁊ resurrexit. Et hoc cans-
tat ecclesia cuz dicit: Ipse em̄ verus est
agnus: qui abstulit peccata mundi: qui
mortē nostrā moriēdo destruxit: et vitā
resurgēdo reparauit. Dñs aut̄ Bof. dñs.
xij. in. ar. ij. q. ij. dicit q̄ caro illa fuit
mortua eo q̄ caruit vsu ⁊ cōpl. mēto vi-
teres em̄ corporalis non est viuificabilis:
nisi ab aliqua forma spiritali ipsas
completē ⁊ sibi pportionabili. Quā er-
go in ipsa separatione aie caro xpī ca-
ruit huiusmodi forma: iō vere mortua
fuit. Et quia haberet diuinitatē vnitā
nō tamē ab ea viuificabatur: nō propter
defectū a parte viuificatiōis: sed propter
improportionem a parte viuificabilis.
¶ Secūdo cōtingit dubitare circa sepa-
rationē: verū salz in morte caro xpī fue-
rit a diuinitate separata. Et respondēt
doctores q̄ non. Unde Leo papa in ser-
mone inquit: Tanta est vnio dei ⁊ hoīs
vt nec supplicio posset dirimi nec mor-
te distūgi. Et Aug. contra Felicianum.
Christus in sepulcro carnē suā non dese-
ruit. Que vba magister sententiā ponit
in littera dist. xij. ij. Quare autē nō
fuit diuinitas a carne separata s̄m Bo-
na. vbi. s. ar. ij. q. ij. pōt esse ratio triplex
videlz liberalitas ex parte assumptiōis:
dignitas ex parte assumptibilis: et vti-
litas ex parte assumptiōis. Liberalitas
inquā ex parte assumptiōis: quia qñ deus
dat aliquod donum: nō subtrahit illud
sine culpa. Si ergo nulla culpa interue-
nit: non decuit diuinā liberalitatē car-
nem quam sibi liberaliter vnuerat a se
separare. Dignitas etiā ex parte assump-
tibilis fuit in causa: qz sicut caro illa
propter sui dignitatē non debuit videri
re corruptionem: ita nec ipsam decuit a
verbo separari. Utilitas autē ex parte

assumptionis ad hoc ipsum faciebat. Ad hoc em̄ fiebat illa vnto diuinitatis ad humanā naturā & carnis ad animā: vt procuraretur nostra salus. Et qm̄ se paratio anime a carne ordinabatur ad hoc vt nostra salus procuraretur: separatio autē carnis a diuinitate ad nihil vtilis erat. **¶** 3o firmiter est tenēdū qd nūq̄ diuinitas fuit a carne illa sc̄tissima separata. **¶** 4o Tertio cōtingit dubitare circa attributionē: vtrū sc̄z ppter mortem carnis sit mors persone verbi attribūda. Et respondēt doctores theologū qd absq; dubio cōcedendū est filiū dei pro nobis fuisse mortuū prout in simbolo dicitur: Qd etiā Ambrosi⁹ expresse testatur dicens: Tantū fuit peccatū nostrū vt saluari nō possemus nisi vnigenit⁹ dei filius moterē p nobis debitōib⁹ mortis. Vocatē s̄iōi vere attribuit: nō h̄m naturā diuinā: sed h̄m humanā: nō per essentiā: aut per inherentiā: sed per idiomatum cōmunicationes: & hoc in nullo derogat diuine dignitati: & multū consonat pietati. Nullum enim verbū maius dignationis et clementie resonare potest in auribus cordis nostric⁹ qd vnigenitus dei filius pro nobis sit mortuus: qd vt predictum est intelligi debet non h̄m naturam diuinam: sed humanam per idiomatum cōmunicationem: qd vt ait Augu. quē magister inducit in textu. Si quis dixerit atq; crediderit deum passum anathema sit.

¶ An anima xpi fuerit a carne separata etiam separata diuinitate: & an post instantis separationis sit effecta impassibilis: & an ex benignitate descendit ad inferos.

Capm. ij.

Secundū mysteriū declarādū de morte xpi est ex parte aīe. Circa quā adhuc cōtingit tripliciter dubitare.

Primo circa separabilitatē.

Secundo circa impassibilitatē.

Tertio circa benignitatē.

¶ Primo contingit dubitare circa separabilitatē: an sc̄z aīa xpi a carne separata

ta fuerit etiaz separata a diuinitate. Et respondet magister sentent. quē sequitur ceteri theologū dist. xxi. qd sicut nunq̄ fuit diuinitas separata a carne: ita nec ab aīa. **¶** In Johā. Damasco. inquit: Si mortuus est vt homo: et sancta illa aīa ab eius corpore diuisa est: diuinitas tñ inseparabilis ab vtroq; permansit. Ratio autē h̄mōi inseparabilitatis h̄m Bona. vbi. s. ar. i. q. j. potest esse triplex. **¶** Prima qd deū nō decebat: qui indissolubili matrimonio animā illam sibi copulauerat. Unde sicut nō decet virū relinquere vxorē sic non decuit verbū ab aīa separari. **¶** Secūda rō est: qd nobis nō expediebat: eo qd si facta fuisset separatio: anima illa nō habuisset potentiam ad eripiēdū genus captiuū: nec mediatrix effectū ad reconciliandū & neutrū erat nobis expediens. **¶** Tertia ratio est qd anime illi non cōgruebat. Tum quia erat innocentissima: tum quia erat beatissima. Quia enim beatissima erat nolebat a verbo separari: et qd innocentissima non poterat contra voluntatē suā separari ab eo: qd iam punita fuisset sine culpa. **¶** Tunc Dama. ait: Anathema sit qui dicit verbū deposuisse qd semel assumpserit. Sed contra hoc aliqui instāt obijciētes illud Johā. x. Potestatem habeo ponēdi aīam meā & potestatem habeo iterū sumēdi eam: ergo si iste sermo est persone filij dei: videtur qd filius dei aīam deposuit in morte: ergo in morte anima fuit a verbo separata. Ad hoc respondet Aug. qd verbū illud est persone filij dei rōne carnis assumeptę. Erat em̄ in potestate eius separare aīam a corpore: & iterū corpori illā reunire. **¶** 3o aliud est ibi deponēs: aliud vnde deponit: deponēs est virtus diuina: vnde deponit est corpus. **¶** Secūdo contingit dubitare circa impassibilitatem: vtrum anima christi post instantis separationis impassibilis sit effecta. Ad qd respondet Bona. vbi. s. ar. ij. q. j. qd ex certitudine autoritatis hoc nō est determinatū: sicut etiaz magister t̄git in. ij. di. xvij. Veruntū

Sabbato sancto pasche.

probabile est rōni magis cōsonum q̄
statim post separationē habuit ipassi-
bilitatē. Si em̄ nō patiebatur aīa xp̄i nī
si dispētiue: et ppter nostrā salutē si
iam nō erat rps et locus merēdi: tā aīa
xp̄i non debebat nec poterat pati. Nec
solū de aīa xp̄i pbabile est q̄ statim post
separationē a corpore facta sit ipassibilis:
sz etiā de qualibet aīa viri sancti i qua
nō reperit reatus alicui⁹ pcti. Et si di-
ceret: cur caro xp̄i nō fuit ipassibilis fa-
cta ante resurrectionē sicut et aīa. Res-
ponderet Bon. q̄ hoc fuit ex duplici cā.
Prima quidē q̄ aīa p̄pinq̄oz erat glie
q̄ caro. Erat em̄ beata s̄m aliquaz sui
partē. Sc̄da s̄o causa q̄ dilatio ipassi-
bilitatis in carne faciebat ad fidei nr̄e
cōfirmationē: videlz vr ostēderet rps
veraciter passus et mortuus fuisse nō sic
dilatio ipassibilitatis in aīa. Ideo ma-
gis dilata fuit ipassibilitas corporis
q̄ ipassibilitas aīe ex dispētiōe diuī-
na. ¶ Tertio p̄tingit dubitare circa be-
nignitatē: vtruz sz ex benignitate aīa
xp̄i descēdit ad inferos. Et q̄ sic ptz. qz
in simbolo ap̄loz d̄r: Descēdit ad infer-
ros. Et Act. ij. Hūc de⁹ suscitauit solutz
dolo: ib⁹ inferni. Et Job. Damas. ait: De-
scēdit ad iferna aīa deificata vr quē ad
modū his q̄ in terra sunt: itaz his q̄ in
tenebris et ymbra mortis sedēt sup luce
scat. ¶ Sciendus tñ s̄m Bon. d̄it. xxiij.
q. iij. tertij libri. q̄ nomine inferni ali-
quādo intelligit pena: aliqñ locus pe-
ne: et s̄m hoc duplt̄ p̄r aliq̄s d̄ici descē-
dere ad inferos: aut qz descēdit ad pe-
nam: aut quia descendit ad locum pe-
ne. Primo modo non cōuenit xpo. In
eo em̄ nō fuit pena damni: nec fuit pe-
na sensus. Sc̄do modo competit xpo.
Descendit em̄ quātū ad illam partē in
qua erant illi qui detinebantur merito
peccati primi parēdis: que qdē pars cō-
suevit limbis appellari. Ad illā in qua
partē descendit. nō compulsus necessi-
tate: sed suauoluntate et potestate. Ra-
tio aut̄ quare voluit descendere ad eri-
piēdos illos q̄ detinebant̄ ibi cōpediti

cum etiā posset facere hoc nō descē-
do: fuit duplex: videlz ppter consolatio-
nem vincitor: et ppter cōfusionē aduer-
sarioz. Propter cōsolationē vincitor: qz
magna fuit eis consolatio de presen-
tia ipsius anime iesu xp̄i: et maxima fuit de-
gnationis ostensio in hoc q̄ ipse perso-
naliter voluit descendere ad eos. Sc̄rit
etiā hoc ppter cōfusionē aduersarioz:
vr ip̄i demones cōfunderent ex sua p̄-
sentia: et sicut vicerat eos in terra in na-
tura assumpta: sic anima eius de eisdē
tūpharet apud inferos de eisdē ip̄os
inuitos expoliādo. Descēdit itaqz anī-
ma illa ad consolandos sanctos pres:
ad lerificādos et beatificādos. Vidētur
nāqz q̄ primū illis se p̄sentauit diuini-
tate ei⁹. An̄ in loco infernali existētes
habuerūt paradisi et aptā dei visionē
que nō est aliud q̄ vita eterna. ¶ Sed
adhuc q̄s querere posset vtrum aīa xp̄i
motā cōtraxit in inferno vsqz ad hōas
resurrectionis: Et r̄idet Bon. vbi. s. q.
ij. et Richar. vbi. s. ar. ij. q. ij. et Tho. in
pre. q. liij. q̄ sicut rps vr nostras penas
in se suscipere voluit corpus suuz in se-
pulcro ponti: ita etiā voluit aīam suā ad
infernū descēdere. Corpus aut̄ eius mā-
sit in sepulcro per diē integrus: et duas
noctes: ad cōprobandā veritatē mortis
sue. An̄ etiā tantūdem credendū est ani-
mam eius fuisse in inferno: vr simul aīa
eius educeretur de inferno: et corpus de
sepulcro. Ex quo Aug. xvij. lib. de ciui.
dei. c. xliij. ait: Propheta in ventre ceti
triduo fuit: et tñ illū significauit in pro-
fundo inferni triduo futurū qui dñs est
oīm p̄phetarū. Et i li. de fide ad Petrū
de aīa xp̄i loquēs dicit: Ipsa de inferno
die tertio reuertente: idē deus s̄m carnē
qua in sepulcro iacuit: de sepulcro redit
rexit. Sed nōnulli arguūt: qz Luc. xliij.
rps dicit latroni: Hodie mecū eris i pa-
radiso: ergo videt q̄ anima xp̄i illa die
qua mortuus est fuit in paradiso: et sic
descēdēs ad infernū nullā moram ibi
cōtraxit. Ad qd̄ respōdet Aug. exponē
verbū predictū q̄ noīe paradisi non in-

telligitur ibi locus celi empyrei: nec locus paradisi terrestri: sed ipsa aperta & clara visio ipsius dei. De hoc vero descensu christi ad inferos sic pulchre loquitur Augustinus in quodam sermone. **A**dor ut christus spiritum tradidit unita sue divinitati anima ad inferos profunda descendit. Cumque tenebrarum terminum quasi quidam depredator splendidus ac terribilis attigisset: aspiciens eum impiorum ac tartaree legiones terrenti inquirere ceperunt dicentes: **U**bi est iste tam fortis: tam terribilis: tam splendidus: tam preclarus? **M**undus ille qui nobis subditus fuit: nunquam nobis tale mortuum misit: nunquam inferis talia munera destinavit. **Q**uis ergo iste qui sic introitus nostros fines ingreditur: & non solum nostra supplicia non veretur: verum etiam & alios de vinculis nostris absoluit. **E**cce ipsi qui sub nostris solebant suspirare tormētis: insultant nobis de perceptione salutis. **E**t non solum iam nihil verentur: sed insuper nobis minantur. **N**unquam hic sic mortui superbiunt: nec aliquando sic leti potuerunt esse captivi. **U**t quid huc istum adducere voluisti o princeps noster? **P**erijt ois leticia tua: in luctu cōversa sunt gaudia tua: dum tu christum suspēdis in ligno: ignoras quanta dāna sustineas in inferno. **P**ost istas crudeliū voces infernaliū: ecce innumerabiles sanctorum populi lachrymabili voce clamabāt. **A**dvenisti redemptor: mundi: advenisti quem desiderantes quotidie expectabamus. **D**escendisti pro nobis ad inferos: noli nobis deesse: cuius reversus fueris ad superos. **A**scēde dñe iesu inferno spoliato: & auctores mortis suis vinculis irretito: & redde istam leticiam mūdo. **S**uccurre iquū: istas suas extingue penas: & miserando resolve captivos: dum hic es absolue reos cum descendens defende tuos. **V**ec ille. **Q**ui ingenitum leticia animarū in limbo existentium hunc mētes effuse sunt: cum viderūt benignissimum iesum tādū expectatū: tādū desideratū: tādū denique acclamatū. **U**iderunt inquam aīam eius & divinitatem

cui erat unita. **U**iderunt christum redemptorem mediatorē: & glorificatorem suū. **N**ec locus ille etiam luce corporali ex presentia anime christi illustratus: ut Richardus ubi est ad primum articulum dicit erat eis amplius penosus. **E**xpectauerunt ergo ut predictum est anime ille sancte cuius summa leticia in eodem loco christus resurrectionis christi.

Qualiter christus depositus fuit de cruce & de afflictione matris eius: necnon & de eius sepelitione. Cap. iij.

Ertium mysterium declarandum de morte christi est ex parte sepulture. **A**d quam pie volentes attendere tria considerare debemus.

Primo subventionē.

Secundo afflictionē.

Tertio sepelitionē.

Primo considerare debemus subventionē: qualiter scilicet Joseph ab arimathia & Nicodemus licentia a Pilato obtenta deposuerunt christum de cruce. **I**psi enim qui erant discipuli occulti iesu ferentes secum instrumenta venerunt ad crucē: ad cuius pedes iacebat mesta mater eius Maria magdalena: & Maria Jacobi: & in matre filiorum Zebedee: & euāgelista Iohāne: ceterisque mulieribus que secute fuerant iesus a galilea ministrantes ei: ut Mattheus refert. **C**um autem Joseph & Nicodemus virginem reuerēter salutassent lachrymantibus oculis ei dixerunt: **V**enimus o mater mesta: ut filium tuum & magistrum nostrum deponamus de cruce: recōdamusque ut motus est honorifice: in sepulcro. **O** pietas cōmendabilis horum viroꝝ nobis lū: o devotio digna laudū Joseph ab arimathia: qui a Pilato petijt ut sepelire posset preciosum corpus iesu. **S**ed si quis quereret quare per hōmō licentia nullus ex duodecim accessit: sed solū iste ioseph. **R**espōdet Chrysostomus. **Q**ui nullus audebat sicut iste: qui insignis iudeoꝝ erat & Pilato notus. **D**icebatur etiam ille Ioseph ab arimathia: ex quo ista dixerat: ut ait Beda ipsa est ciuitas: que scilicet Regū. scilicet dicitur ramathā: de qua fuit Samuel.

In die sancto pasche.

¶ Secundo hideremus afflictionē. Surgens Maria mater cū anxietate multa brachia extēdebat vt dilectū filium tangere posset. Et cū auulsi fuerūt clauis de manibus et pedib⁹: suscepit cū cōtristantiū auxilio eū inter brachia sua: indeq; i terrā positū adorabat eū. Deinde euz multa charitate dolore mixta contractabat sua sanctissima membra. Tāgebatur caput: et spineā coronā extrahēbat ab illo: osculabatur illud multipliciter perforatū: et cruore respersum atq; dicebat: O caput dignū diademate et corona iperiali: Quid piter corona tuā te vidī hucusq; corona spinea. In spiciebat liuidā faciē: et in illā merens et rues osculabatur eā atq; subdebat. O decora facies et speciosa nimis: ex qua per tot ānos tantū gaudiū suscepi: quōd facta es vt leprosa. Suscipiebat deinde perforatas manus amoroſe osculās illas: referēs semp pijsima vba cōparātiōe querele. Sic etiā et latus apertū tāgebatur manu osq; illi applicabat. Fili inquit mi q̄dā fuit crudelissq; manus illa: q̄ te lācea perforauit. Nec puto posset aliq; plene inuestigare qualiter virgo depositū de cruce filiū dolenter lamentabat. Magdalena etiā et Joseph et Nicodem⁹: ceteriq; astātes p̄ cōpassione stēbāt et ip̄i. ¶ Tertio p̄ sideremus sepelitionē qualiter hora cōpletorū iam iminēte Joseph et Nicodem⁹ instabant vt corpus sepeliretur. Quare Nicodemus ptulit mīxturā myrre et aloes quasi libras centū: et licz tali vncione a putrefactione p̄seruatiua xps nō indigeret: qm̄ corpus ei⁹ corūpi nō poterat nec debebat: tñ Nicodem⁹ hoc nō intelligēs: et deuotione sua ad vngedū corpus xpi tulit vncionē p̄dictā. Acceperūt ergo corpus iesu: et ligauerūt eū lineis. i. panis lineis inuoluerūt cū aromatis: sicut mos est iudeis sepelire. Erat autē in loco vbi crucifix⁹ est hortus: et in horto monumētū nouū: i quo nondū quisq; positus fuerat. Ibi ergo p̄pter parasceūē iudeorū: q; iuxta erat

monumentum posuere iesum: q̄ ostēdit mysterio facta sunt. Naz vt inct. 2. d. parte. iij. q. l. j. ar. s. sepeliri voluit xps rationabiliter. Primo q̄dē ad cōprobandā veritatē mortis. Nō em̄ aliq; in sepulcro ponit nisi q̄ ias de mortuis est. An Pilat⁹ vt h̄r Marci. xv. anteq; cōcederet xpm̄ sepeliri diligētī inq̄sitione cognouit eū esse mortuū. Secundo q; per hoc q; xps de sepulcro resurrexit datur spes resurgēdi p̄ ipm̄ his q̄ sunt i sepulcro: s̄m̄ illud Job. v. Quis q̄ in montis metis sunt audiet vocē filij dei: et q̄ auclerint viuēt. Tertio ad exēplū eorū q; per mortē xpi sp̄nāliter moriunt p̄ccātes: qui se abscōdunt a p̄turbatiōe hoim. Unde dicit Col. iij. Mortui estis et vita vestra abscondita ē cū xpo. Modus etiā sepeliendi rōnabilis fuit. Nā in horto sepultus est ad designandū q; per mortē et sepulturā ipsius liberamur a morte: quā incurrim⁹ p̄pter p̄ccātm̄. Ade in horto paradisi cōmissum. In aliena etiā positus est sepultura: vt dicit Aug. in q̄dā sermone: q; p̄ aliena moriebatur saluē: et etiā p̄pter abundantiā paupertatis p̄ nobis suscepte. Nā q̄ domū in vita nō habuit vt Theophilus refert. post mortē q; in alieno sepulcro recondit⁹: et nudus existens a Joseph cooperit⁹. Erat insuper monumētū nouū: vt Hiero. ait: ne post resurrectionē ceteris corpōib⁹ remanētibus surrexisse alius fingeretur. Et vt Aug. dicit. Sicut in Marie viginis vtero nemo ante illū: nemo post illū conceptus est: ita i hoc monumēto nemo ante illū: nemo post illū sepultus est. Ad uolūtū etiā fuit sarū magnū ad monumētū ostiū: vt sic apparet et oimoda veritas sepulture sue. Quare vt particularis simus mortis et sepulture xpi: sepeliām⁹ et nos vitia nostra atq; p̄ccāta: sicq; cōsurgemus cū ipso accipiētes hic gratiam: et in futuro beatā gloriā. Amē. ¶ Dominica resurrectionis dñi nostri iesu chusti: de iocunditate particulari: generalī: et maternalī resurrectionis eius.

Sermo. lxxj.

Et dies quas

N fecit dñs exultemus & letemur in ea. Scribuntur hec sba ps. cxvii. Sicut amara fuit credētibus in seculum xpm passio ei: ita iocunda debet esse resurrectio illius. Propterea gaude re vnusquisq; & letari debet ac iocundari cū audire ex mortuis xpm surrexisse. Hoc est docet nos & instruit sancta mater ecclesia dū sepius replicat pphetiā dictā a nobis assumptū p thēmate. In diuinis namq; officis diurnis nocturnisq; horis hui' rēponis exultandū esse predicat p victoria; p gloria; proq; magnificētia xpi resurgētis. Et abundantum pfecto nouū ab angelo nunciatū est cū dixit: Surrexit nō est hic. Surrexit in: quā ille qui p amore nostro pati & mori non recusat: vt nos mortuos peccato resuscitaret ad vitā. Quapropter vt diē istum cum spirituali leticia cōpleamus: in hoc sermone de resurrectione xpi iocūditate verba faciemus: subdistinguemusq; sermonē in tres principales partes triplicē scz iocūditatem.

Prima dī particularis.

Secūda generalis.

Tertia materialis.

Q De iocūditate quas habuit ipse xps in resurrectione: et de mirabilibus actibus operatis a potētia diuina in ipso resurgente.

Cap. i.

Q Prima iocūditas resurrectionis xpi dī particularis: q. s. fuit in aīa bñdicta ipse iesus xpi dū corpus suū iterū sibi vniuit efficiens illud ppetuo glōsum. Ad qd plenius intelligendum notandū est: qd in ipso xpo resurgēte quattuor actus mirabiles opata est virtus & potētia dei.

Prim⁹ fuit sanguinis reassumptio.

Secūda corporis mutatio.

Tertius aīe vniō.

Quartus sepulcri penetratio.

Prim⁹ actus fuit sanguinis reassumptio.

Nam reassumpit corpus xpi clarum existēs in sepulcro sanguinē ppiū q̄ extra erat disperſus qd nō nisi p diuinā virtutē fieri potuit. Ad autē pfate res assumptiōis sanguinis s̄m Tho. in. iiij. parte. q. liiij. ar. iiij. est: qd q̄cqd ad naturā corporis humani p̄tinet: totū fuit in corpore xpi resurgētis. Manifestū est autē qd ad naturā corporis humani p̄tinet carnes & ossa & sanguis: & alia huiusmodi: id oīa ista in corpore xpi resurgētis fuerūt. Dicit etiā pbi qd sanguis est sedes aīe: & aīa viuificat corpus sanguine meditare. Quare indubitāter sanguinē suū resurgēs xps ad suū corpus reduxit. Alterū autē totū sanguinē assumptū: ita qd nulla particula sine guttula de illo i terra remāserit: due sunt opinionones. Prima est sc̄i Tho. q̄ vbi. s. i. re spōsione ad argumētū. iiij. dicit qd totus sanguis q̄ de corpore xpi fluxit cū ad veritatem humane nature p̄tineat i xpi corpore resurrexit. Sanguis autē ille q̄ in quibusdā eccl̄ijs p reliquijs p̄seruat nō fluxit de corpore xpi: sed miraculose dī exfluxit de quādam imagine xpi p̄cussa. Alia est opinio Fr̄. de may. q̄ ait: Nō est incōueniēs si aliqd de sanguine xpi fuso dicat esse in aliquo eccl̄ijs: qd forte corp⁹ in vita icorruptibili nō indiget tāto sanguine sicut in vita mortali. Et h̄ vtraq; opinio sit sustentabilis: tñ sc̄da maiorē firmitatem videt h̄re. Tū qd totus sanguis non p̄tinet ad veritatem humane nature. Vñ et sc̄tus Tho. in suo qdlibet. v. q. iiij. dicit: Tū ergo xps aī suā passionē comederit & biberit: nihil p̄hibet i eo fuisse aliquē sanguinē nutritiōalē q̄ ad veritatem humane nature nō p̄tinet: & quē non oportet in resurrectione ad corpus eius redire. Tū qd i pleriq; solēnissimis locis ostēdit verus xpi sanguis. Nā in capella regis fr̄cie est de sanguine xpi: & de spinea corona sanguine tincta. In puincia puincia apud sc̄m maximinū i puētu fratru p̄dicatoꝝ in festo sc̄e Marie magdalene ostēdit ampulla cū sanguine xpi. Apud esculū in cōuentu fratru